

Sygn. akt I C 1034/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Katarzyna Wencka**

Protokolant: **Monika Kosobko- Derehajło**

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 roku w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko R. L.

o zapłatę 9920 zł

I. Zasądza od pozwanego R. L. na rzecz powoda W. K. kwotę 80 zł (osiemdziesiąt złotych) z odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 8% od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia zapłaty.

II. Odrzuca pozew o zapłatę 9840 zł.

III. Zasądza od powoda W. K. na rzecz pozwanego R. L. kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1034/15

UZASADNIENIE

Powód W. K. wystąpił przeciwko pozwanemu R. L. z powództwem o zapłatę kwoty 9920 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany R. L. uznał powództwo do kwoty 80 zł, w pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w B. w sprawie sygn. akt (...) uznał R. L. za winnego tego, że w dniu 6 lipca 2013 roku w miejscowości S., gminie B., wspólnie z innymi osobami dokonał pobicia W. K. ten sposób, że zadawał mu ciosy rękoma i nieustalonymi narzędziami po całym ciele, w tym głowę, w wyniku czego W. K. doznał obrażeń ciała w postaci ran tłuczonych powłok głowy, stłuczenia przedramienia prawego, stłuczenia klatki piersiowej w okolicy łopatkowej prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie przekraczający siedem dni to jest czynu z art. 158 § 1 kk. Jednocześnie Sąd skazał W. K. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 lata. Powyższy wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 9 lipca 2015 roku. W powyższej sprawie W. K. występował w procesie karnym jako oskarżyciel posiłkowy reprezentowany przez pełnomocnika adwokata Z. P.. W sprawie o sygn. akt (...) oskarżyciel posiłkowy nie zgłosił wniosku o zasądzenie od oskarżonego R. L. kosztów zastępstwa procesowego.

Powód W. K. uzasadniając żądanie pozwu podnosił, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się koszty korzystania przez niego z profesjonalnego pełnomocnika zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak

i rozpoznawczego. Dowodem poniesionych przez powoda kosztów stanowi faktura VAT Nr (...) na kwotę 9840 zł opłacona przez niego gotówką (k- 12). Stanowiła ona wynagrodzenie za usługę prawną za reprezentację W. K. w postępowaniu przygotowawczym (...) oraz przed Sądem Rejonowym w B.II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt (...) i przez Sądem Okręgowym w B. w sprawie sygn. akt (...). Zdaniem powoda w wyniku zdarzenia z dnia 6 lipca 2013 roku poniósł on szkodę w postaci konieczności korzystania z profesjonalnego pełnomocnika przed organami sprawiedliwości jak też zniszczenia przez pozwanego ubrania powoda: spodni, czapki z daszkiem i koszulki w łącznej kwocie 80 zł. Jako podstawę prawną swego roszczenia powód wskazał art. 415 kc. Podnosił, że istnieje związek przyczynowy między działaniem pozwanego, który dokonał jego pobicia a niezbędnością udziału w sprawie pełnomocnika – adwokata, który czuwał nad prawidłowym przebiegiem postępowania karnego, zabezpieczeniem dowodów, tak aby udowodnić winę pozwanego (pозew k- 4-6, pismo procesowe powoda z dnia 21 września 2015 roku k- 42-98).

Pozwany R. L. uznał powództwo w zakresie żądania kwoty 80 zł stanowiącej równowartość zniszczonego ubrania powoda w wyniku zdarzenia z dnia 6 lipca 2013 roku. W pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa podnosząc, że w toku procesu karnego pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie zgłaszał wniosków ani o naprawienie szkody wyrządzonej W. K. przestępstwem, ani o zadośćuczynienie za doznana krzywdę. Nie złożył także wniosku o zasądzenie od oskarżonego na jego rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego, nie zaskarżył także wyroku Sądu z dnia 9 lutego 2015 roku w zakresie kosztów procesu. Zdaniem pozwanego dochodzenie wszelkich roszczeń finansowych w związku z zastępstwem procesowym oskarżyciela posiłkowego w sprawie karnej wymaga rozpoznania przez Sąd, który orzekał w sprawie i mógł ocenić nakład pracy i zaangażowanie się pełnomocnika. Według pozwanego dochodzenie w procesie cywilnym kosztów zastępstwa procesowego ze sprawy karnej stanowi obejście prawa i niebezpieczny precedens (odpowiedź na pozew k- 33 -35).

Uznanie powództwa przez pozwanego w zakresie kwoty 80 zł nie budziło zadaniem Sądu wątpliwości w świetle przesłanek z art. 213 § 2 kpc. W sprawie o sygn. akt (...) było bezsporne, że zniszczeniu uległo ubranie powoda w postaci spodni, czapki i koszulki (k-92-94 akt (...)). Powodowi na podstawie art. 415 kc należy się odszkodowanie w postaci kwoty stanowiącej równowartość tych rzeczy.

Natomiast zupełnie odmiennie należy ocenić roszczenie powoda w zakresie żądania zapłaty kwoty 9840 zł. W ocenie Sądu powód nie może domagać się zwrotu kosztów w postaci kosztów zastępstwa procesowego w sprawie karnej, gdyż nie powstaje żadne żądanie materialnoprawne w tym zakresie. Obciążenie przedmiotowymi kosztami i rozliczenie stron postępowania odnośnie zwrotu tych kosztów stanowią instytucje prawa procesowego, które mogą być stosowane tylko w ramach postępowania w tej sprawie sądowej, w której obowiązek nieuiszczonych kosztów powstał. Zgodnie z art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Nie jest dopuszczalne prawnie wytaczanie w przedmiocie tych kosztów odrębnych postępowań sądowych. Zasada prawna o takiej treści została przyjęta w uchwale 7 sędziów SN z dnia 23 czerwca 1951 roku I C 67/51 i znajduje potwierdzenie w dalszym orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych. Roszczenie o zwrot powstało w postępowaniu karnym i powinno być dochodzone w tym postępowaniu, gdyż ze względu na swój charakter nie może stanowić przedmiotu samodzielnego i odrębnego żądania. Brak rozstrzygnięcia o kosztach w postępowaniu karnym nie może uzasadniać samodzielnego roszczenia odszkodowawczego, mimo, że stanowi uszczerbek majątkowy. O niedopuszczalności dochodzenia w procesie cywilnym przez oskarżyciela posiłkowego od oskarżonego kosztów postępowania karnego wypowiedział się także Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 października 1978 roku w sprawie III CZP 72/78. Stąd też na mocy art. 199 § 1 pkt. 1 kpc Sąd odrzucił pozew o zapłatę kwoty 9840 zł.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd na mocy art. 415 kc , art. 199 § 1 pkt. 1 kpc orzekł jak w sentencji

Koszty procesu, w oparciu o art. 98 § kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, ponosi powód. Pozwany jedynie w niewielkiej części uległ żądaniu pozwu. Pozwany był w sprawie reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem stąd też w pkt. III wyroku od powoda na rzecz pozwanego zostały zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości określonej § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) plus opłata od pełnomocnictwa.